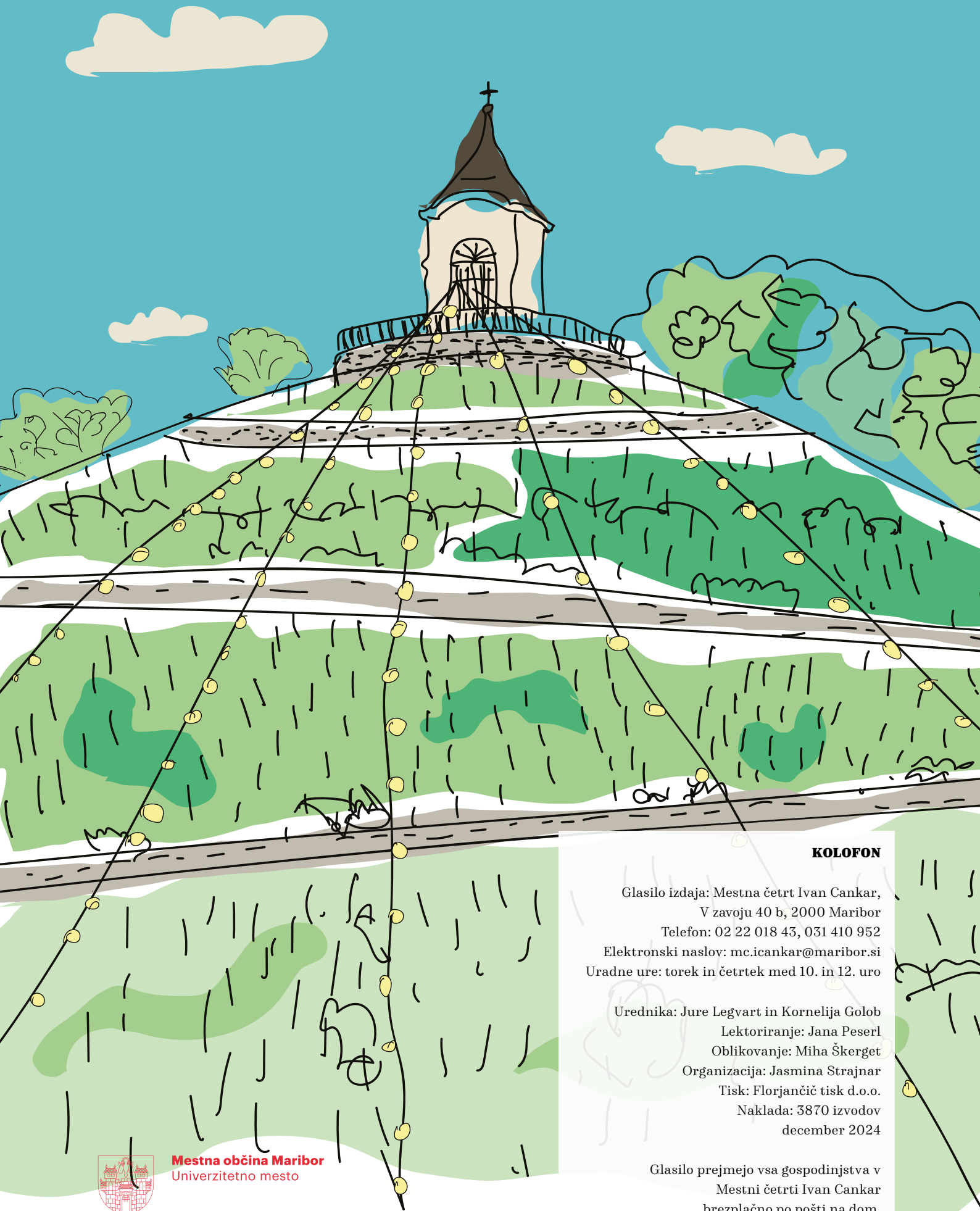

GLASILO MESTNE ČETRTE IVAN CANKAR

27. številka / december 2024

Mestna občina Maribor
Univerzitetno mesto

KOLOFON

Glasilo izdaja: Mestna četrt Ivan Cankar,
V zavoju 40 b, 2000 Maribor
Telefon: 02 22 018 43, 031 410 952
Elektronski naslov: mc.icankar@maribor.si
Uradne ure: torek in četrtek med 10. in 12. uro

Urednika: Jure Legvart in Kornelija Golob
Lektoriranje: Jana Peserl
Oblikovanje: Miha Škerget
Organizacija: Jasmina Strajnar
Tisk: Florjančič tisk d.o.o.
Naklada: 3870 izvodov
december 2024

Glasilo prejmejo vsa gospodinjstva v
Mestni četrti Ivan Cankar
brezplačno po pošti na dom.

Mestna četrť svetlih prijaznih barv

Popart podoba Ivana Cankarja prikazuje našega največjega pisatelja v svetlih, prijaznih barvah, kar nam je danes verjetno bolj všeč, kot njegove podobe iz časa, v katerem je živel. Njen avtor, Matej Markovič, jo je oblikoval kot stanovalec dijaškega doma Ivana Cankarja v Ljubljani. Ko sem pred dvema letoma pristal na povabilo za kandidacijo za člana sveta mestne četrti, sem imel v mislih, da bi bilo super, če bi bil tudi naš predel mesta videti »nekako na ta način«. Zato sem vesel, da nam je avtor dovolil njeno uporabo. Saj je lahko tudi naše mesto svetlo, barvno, pisano, zanimivo, polno vsebin in dogodkov vseh vrst, ter bogato zanimivih in ustvarjalnih ljudi. Le da včasih, v trenutkih, ki niso najlepší, tega ne vidimo.

V naši veliki mestni četrti, ki je sestavljena iz dveh nekdanjih krajevnih skupnosti, se včasih marsikaj, kar imamo dobrega v Krčevini, Počehovi, Košakah in na obronkih Meljskega hriba, izgubi iz našega pogleda. Res je, da nam narava v zadnjih letih ne prizanaša. Na izpostavljenih

predelih ob močnih padavinah nekaterim prinaša velike težave in škodo. Komunalna infrastruktura, ob vse gostejši pozidavi na mnogih mestih ni več kos obremenitvam. Kljub velikemu osebniemu prizadevanju krajanov in skrbi za naše skupno dobro ter trudu članic in članov Sveta mestne četrti, mestne službe zmorejo sprotno odpravljati le nekatere težave, na reševanje drugih pa bomo morali še počakati.

Vsem, ki se trudite z odpravljanjem posledice ujm ter popravljate, vzdržujete in skrbite za to naše skupno dobro, se Svet mestne četrti iskreno zahvaljuje. Upamo, da lahko še naprej računamo na vaše prizadevanje in konstruktivno sodelovanje.

Da lažje vzdržimo tegobe tega sveta, nam lahko pomaga, če pomislimo na lepe stvari, ki nas obdajajo, pa tudi na zgodbe ljudi, družin, posameznikov, skupin, ki živijo med nami. Številni ste vključeni v društva vseh vrst, nekatere vsak dan srečamo na skupinski telovadbi, drugi lepo skrbite za vaše vrtove in hiše. Držimo pesti, da bo tudi podoba Piramide kmalu spet

vsem v veselje in mestu v ponos. Naše šole in vrtci v četrti so v polni meri predani svojemu pedagoškemu poslanstvu. Na mali tržnici se nadaljujejo t.i. skupnostne akcije in projekti. Ko pridejo ljudje iz drugih krajev ali drugih delov mesta v našo mestno četrt, velikokrat rečejo, da tu lepo živimo.

V tem glasilu bi vas radi povabili k aktivnemu razmišljanju in sodelovanju na dveh področjih, kjer imamo kot skupnost potencial, v bližnji okolici pa primere dobrih praks. Prva tema je medgeneracijsko skupnostno bivanje in reševanje bivalnih težav mladih družin. Druga tema pa je skrb za telesno aktivnost otrok, ki je zaradi različnih razlogov niso deležni v zadostni meri.

Članice in člani Sveta mestne četrti vam želimo prijazne, mirne, lepe predbožične in praznične dni ter veliko sreče in zdravja v letu 2025.

**Jure Legvart,
predsednik Sveta mestne četrti Ivan Cankar**

NAJBOLJ ME VESELI DELO Z OTROKI

Z Lejo Vidmar se je pogovarjal Jurte Legvart.
Fotografija: Gregor Salobir

Varnost je eden od najpomembnejših občutkov in potreb, ki jih ljudje potrebujemo v okolju, v katerem živimo. Zanja lahko naredimo veliko sami, veliko vlogo pri zagotavljanju varnosti v lokalni skupnosti pa ima policija. O varnosti v Mestni četrti Ivan Cankar smo se pogovarjali z vodjo policijskega okoliša Leo Vidmar.

04

Kakšno vlogo ima pri zagotavljanju varnosti policija in vi, kot vodja policijskega okoliša?

Na lokalni ravni so za policijsko dejavnost zadolžene območne policijske postaje, policijski okoliši in policijske pisarne. Policijsko delo sicer opravljamo vsi policisti, moja dodatna skrb pa je preventivna dejavnost na tem območju. Vsakodnevno se srečujem z občani, podjetji, šolami in raznimi društvi. Zbiram obvestila za reševanje različnih odrejenih nalog in prijavljenih zadev ter zaprosil iz drugih policijskih enot, upravnih enot, sodišč in podobno.

Koliko je to terenskega dela in koliko pisarniških obveznosti?

Zagotovo je terenskega dela več, četudi pisanja ni ravno malo. Slednje se začne že ob prihodu na delo, ko si pripravim dnevni nalog, načrt vsega, kar moram ta dan opraviti in kar imam v postoku reševanja. Predvsem pa sem vsakodnevno v stiku z ljudmi, se znjimi pogovarjam, zbiram prijave in jim pomagam s pomembnimi

informacijami ter jim svetujem, kako dodatno poskrbeti za varnost in delovati zamozaščitno. Opravljam večkratne kontrole, obiskujem oškodovance in žrtve kaznivih dejanj in še bi lahko naštevala.

Kaj lahko naredite, če se denimo soseda kregata?

Najpogosteje kdo od prič ali kateri od njiju pokliče na številko 113. V takšnem primeru jih najprej obišče policijska patrulja. Seznanim se z zadevo, včasih prizorišče obiščem tudi sama in poskušam rešiti problem. Velikokrat smo pri posredovanju uspešni, kdaj pa tudi ne. Ljudje nas kličejo zaradi različnih problemov in težav, nemalokrat pa tudi zaradi motenj nočnega miru. Veseli me, da je medsebojnih in medsosedskih konfliktov med prebivalci Mestne četrti Ivan Cankar razmeroma malo, kar kaže na to, da so ljudje v sosečini med seboj povezani, kar je za občutek varnosti zelo pomembno.

Omenili ste, da je vaše delovanje predvsem preventivno. Kaj to pomeni?

V mislih imam kriminalno preventivne aktivnosti, ki so usmerjene v sodelovanje med različnimi posamezniki in organizacijami na lokalni ravni. Ključnega pomena za preprečevanje kriminalitete, strahu pred njo, za občutek varnosti in uspešno reševanje varnostnih problemov v skupnosti je dobro partnerstvo in zaupanje med policijo in prebivalci mestne četrti. Zato je pomembno, da imamo med seboj dober odnos, da si zaupamo in da smo pripravljeni med seboj sodelovati.

V naši mestni četrti je kar veliko šol, med drugim sta dve osnovni šoli in podružnična šola v Košakah. Ko omenjate preventivno delovanje, je ključnega pomena delo z mladimi. Kakšne izkušnje imate z njimi?

Prav obiskov v šolah in vrtcih se veselim, saj zelo rada delam z otroki. Skupaj z učiteljicami gremo že z najmanjšimi otroci na sprehod v okolico vrtca ali šole. Podučim jih o pravilnem ravnanju v cestnem prometu. Skupaj si ogledamo prometne poti na poti v šolo in domov,

učimo se varno prečkati cestišče na prehodu za pešce, pogovarjamo se, zakaj imajo rumene ruticame, kresničke, ki povečajo vidljivost v prometu, kar je še posebej pomembno v mesecih, ko je zunaj manj svetlo. Vedno jih zanima tudi moja pištola. (nasmeh)

Sodelujem pa tudi s člani Sveta za preventivo in vzgojo v prometu, mestnimi redarji, mestno občino in v različnih preventivnih akcijah, kot so Teden otroka, Evropski teden mobilnosti, S kolesom v šolo in podobno.

V Mestni četrti načrtujemo akcijo gibalne telovadbe za otroke, s katero bi želeli podpreti gibalne sposobnosti otrok, prijazne socialne stike in nenasilno komunikacijo. Lahko računamo na vašo podporo?

Seveda, z veseljem bom prišla.

V Sloveniji se že nekaj let podeljuje Slovenska velika nagrada varnosti (Slovenian Grand Security Award), ki jo podeljujejo Institut za korporativne varnostne študije, ICS-Ljubljana, v sodelovanju s Slovenskim združenjem korporativne varnosti. Med šestimi kategorijami je tudi nagrada za najbolj varno mesto ali občino. Nam najbližja prejemnica tega prestižnega priznanja je Ptuj. Ali imate morda kakšen nasvet za naše mesto, morda imate nasvet za naš mestni okoliš, kaj lahko v tej smeri še naredimo?

Naša mesta in mestne četrti se z leti spreminjajo zato se moramo vedno znova preizpraševati v kakšnem okolju želimo živeti, kako si ga predstavljamo v prihodnosti in kaj lahko vsak posameznik za to naredi. Ni dovoj če se le pritožujemo, vsi lahko kaj naredimo za to tudi sami. Na vseh stopnjah moramo še naprej tesno sodelovati z razvijalci mestnih politik, različnimi organizacijami in institucijami, tudi policijo. Vsaka soseska ima svoje naravne in kulturne posebnosti, svoj značaj in veliko pomeni, da vsak od nas skrbi za naravno in kulturno dediščino, ki nam je zaupana in nam prinaša občutek kakovosti bivanja in življenja. To je ključnega pomena v vseh delih rastočega mesta.

AKUSTIČNI BISER IN POMEMBEN NOSILEC PRIHODKOV KULTURNEGA TURIZMA

Avtor: Mag. Matija Varl, vodja izpostave JSKD Maribor, direktor tekmovanja
Fotografija: Arhiv JSKD

Unionska dvorana je vsaki dve leti izmenjaje prizorišče Naše pesmi in mednarodnega tekmovanja Gallus, vsakih pet let pa tekmovanja za Veliko nagrado Evrope

06

Kadar govorimo o tem, kaj so v Mariboru najpomembnejše atraktivnosti kulturnega turizma, največkrat pomislimo na SNG, Umetnostno galerijo in nekaj zasebnih galerij, Židovski trg s Foto klubom Kiblo, Narodni dom, Pokrajinski muzej, Sodni stolp, Minorite, Lutkovno gledališče in na katerega od kipov mariborske forme vive. Približno lahko izračunamo, koliko prihodkov prinaša mestu kulturni turizem.

Zborovska tekmovanja so imela od nekdanj svoj domicil v Mariboru in v njegovi akustično odlični dvorani Union. Da je temu tako, gre zasluga vsakokratni mestni oblasti, ki je prireditelj vzela za svojo. Ob znatni

finančni podpori mesto nagrajenim zborom nameni svoj simbol – mestni grb, pečat, ki ga prejmejo za svoje rezultate. Sprva so podeljevali v bron vlite mestne grbe, kasneje mestne pečatnike, sedaj podeljujejo zlate, srebrne in bronaste plakete Naše pesmi, kjer je zraven napis »Musica noster amor« osrednji simbol mestni pečat.

Na primeru zborovske glasbe bi radi predstavili izjemne družbene, kulturne in ekonomske učinke, ki jih dvorana prinaša mestu, pa se tega meščani ne zavedamo dovolj. Unionska dvorana je vsaki dve leti izmenjaje prizorišče **“slovenskega pokala” – Naša pesem in “svetovnega pokala” – Gallus Maribor**, vsakih pet let pa je pri nas

Tekmovanje za Veliko nagrado Evrope – Evropski Grand Prix. Nagrade zmagovalcem in tekmovalcem so v primerjavi s sredstvi, ki se obračajo v športu, res simbolične.

Občinstvo dobi od obisku Unionske dvorane največ, na najvišjem kakovostnem nivoju, v svetovnem merilu.

Znano je, da se vsak v kulturo investiran evro, večkratno povrne. Večji del financiranja vseh zborovskih tekmovanja v Mariboru prihaja iz državnih javnih sredstev. Pri tem ostane okoli 90 odstotkov vsega denarja, ki je potreben za organizacijo in izvedbo, v mestu. Le nagradni sklad in honorarji žirije “gredo” z zmagovalci in sodniki v svet.

Zlahka lahko izračunamo, kaj

V naši mestni četrti imamo eno najbolj akustičnih glasbenih dvoran na svetu. Več o zgodovini in glasbenem pomenu dvorane lahko preberete tukaj:

ostane Mariboru od tega kulturnega turizma. Naša pesem privabi v Maribor 800 do 900 pevcev iz Slovenije in zamejstva. Šest do osem koncertov poteka pred polno dvorano Union. Poslušalci prihajajo v Maribor iz vse Slovenije. Mednarodno tekmovanje Gallus v Maribor pripelje okoli 400 pevcev z vsega sveta, okoli 30 zborovskih strokovnjakov iz Evrope in sveta, ter polne dvorane tujega, mariborskega in vseslovenskega občinstva. Večina udeležencev svoje bivanje na lastne stroške podaljša vsaj za dva do pet dni, nekateri ostanejo tudi dlje. V tem času porabijo denar za nočitve, prehrano, pijačo in spominke. Večina obiskovalcev se v mesto vrača tudi po tekmovanjih, ko vidijo, kako gostoljuben je Maribor. Ali pa se vrnejo na tekmovanje oziroma na turistične ogleds z družino in svoj obisk planirajo v čas izvedbe naslednjega tekmovanja. V času obeh finalov EGP 2012 in 2018 je bila več kot polovica občinstva iz tujine.

Tekmovanjem lahko pripiše-

mo tudi druge pozitivne učinke. Ob prijavi na tekmovanje vzpodbudimo zборе k aktivnemu študiju tekmovalnih programov. Z obveznim Gallusom in drugimi obveznimi skladbami jih tudi programsko usmerjamo. Na tekmovanjih je bilo doslej izvedenih veliko novitet. Tekmovanje torej vzpodbuja skladatelje k ustvarjanju novih zborovskih del. Ob udeležbi tujih žirantov, mednarodnih gostov, producentov in organizatorjev zborovskih tekmovanj se širi dober glas o mestu, tekmovanju, slovenskih skladateljih, zborovodjih, zborovski literaturi in naših zborih po vsem svetu. Tako organizatorji tekmovanj in festivalov vabijo slovenske zborovodje v žirije in komisije ter na izobraževalne seminarje. Slovenske zборе vabijo na koncerte, tekmovanja in festivale. Slovenska zborovska literatura najde mesto na številnih zborovskih odrih sveta. Lep primer razširjenosti slovenskega zborovskega gibanja je zmagovalec mednarodnega zborovskega tekmovanja v Hong

Kongu leta 2013, kitajski zbor, ki je v kategoriji sodobne glasbe zmagal z Lebičevo Zimo.

V pričakovanju 36. finala EGP v letu 2026, 30. tekmovanja slovenskih pevskih zborov Naša pesem 2028, 20. mednarodnega zborovskega tekmovanja Gallus Maribor 2029 in 60. obletnice organiziranih zborovskih tekmovanj v Mariboru leta 2030 si želimo, da ob stabilnem financiranju zborovska tekmovanja ohranijo svoj domicil v mestu.

07

Naša pesem:

Mednarodni Gallus:

European Grand Prix:

ŠEST MILIJONOV STOPNIC ...

Avtor: Jure Legvart
Fotografije: Osebni arhiv

... je prehodil v povprečju vsak član družine Možič v 25 letih, odkar stanujejo na Prešernovi ulici. Peter Možič, Pero, nekoč so ga klicali Letanca, mama pa ga je vedno klicala Peroooo, o tem, kaj pomeni mestno življenje

Kako se človek znajde v centru mesta?

Po 10 letih na 42 kvadratih sva z Mojco začela iskati večji prostor v centru mesta. Pristali smo na Prešernovi ulici 22, s pogledom na IZUM, narahlo tudi proti osnovni šoli. Mojci je šarm stanovanja v popolnoma opremljeni mansardi takoj padel v oči. S seboj smo prinesli samo pralni stroj. Že selitev je bila trening. Na srečo smo imeli kar nekaj časa. Vsakič nekaj torb gor. Preselili smo se leta 1999.

Najina hči Miša je leta 2000 tu praznovala 6. rojstni dan. Čez dve leti se je rodil Rok. Zelo hitro sem ga nesel pokazat v šolo, ker je bila kuharica sošolčeva mama, legendarna gospa Pomer. 'Jaz bi tega otroka kar vpisal.' Že takrat so bili učitelji navdušeni. V kuhinji so rekli, naj bom brez skrbi, da bo v šoli vedno sit. In res je tako tudi bilo. Rojen januarja 2002 je petleten opravil test zrelosti za osemletko, torej za sedemletnike. Za nas je bilo to veliko olajšanje, saj je bil vrtec za naju vsak mesec visok strošek. Za šolo smo morali kupiti samo torbo in zvezke. Miša je imela blizu do plesa in odbojke. Za vse nas je veliko pomenilo takrat, in pomeni tudi danes, da so služba, kultura in šport tako rekoč na dosegu roke. Čeprav smo

vsi z dežele, ima mestni način življenja svoj čar. Tu smo se dobro znašli. Tudi hribi okoli so ravno prav visoki in skok do narave od prvega dne uživamo v polni meri."

V letu 2002 se je družina Možič odločila, da je dovolj izkušena za ustanovitev svojega podjetja. Naslednje leto, 6. marca, prav pred velikim dnevom za cvetličar-

je na voljo za vse priložnosti, pri katerih igra cvetje pomembno vlogo, od veselih dogodkov, rojstnih dni, do trenutkov slovesa in dekoracije prireditev. Cvetličarski izzivi so lahko veliki. Včasih opremimo na novo vseljeno hišo. Tudi s posodami in okraski. Sicer je pa Mojci najbolj pomembno, da je cvetličarna lepa. In ta občutek

je, je Mojca na Partizanski cesti 35 odprla cvetličarno. "Ob mojem trenerskem delu sem ob Mojci in Ervinu tudi sam vsak dan vpet v delo v cvetličarni, ki je pravzaprav klasičen četrtni servis. Ljudem

Mojca ima. Seveda so številke za vsako podjetje pomembne, vendar je na prvem mestu lep, čist in zanimiv prostor. Ko ji uspe prodati kakšno večjo posodo ali rastlino iz cvetličarne, je seveda vesela.

Ampak to pomeni tudi, da se ji podre obstoječi koncept prostora in mora vse na novo postaviti. Na prvem mestu ni samo zaslužek, temveč servisiranje ljudi, ki te storitve potrebujejo. Zdaj, ko lahko rože kupiš vsepovsod, gre pri zahtevnejših aranžmajih za neke vrste umetniško delo. Danes pa vemo, kako je z umetniškimi deli,“ pripoveduje Peter Možič. “Veliko srečo imava z Ervinom, ki se nama je pridružil v tretjem letu po otvoritvi in lahko prevzame, kadar midva ne moreva biti v cvetličarni.”

Pero sam v cvetličarni ni zaposlen. Vse življenje dela v športu. “Že peti mandat sem v klubu Nacionalna panožna športna šola, projektu, v katerem ministrstvo mestu in klubu prizna, da lahko takšno šolo vodi in za to dobi denar. Sem regijski trener. Dve tretjini za odbojarski klub Maribor, v ostalem delu pa skrbim za delo drugih športnih klubov v regiji. Klubi so danes v veliki meri odvisni od ambicij staršev. Redki so tisti, ki imajo kadre in denar od zunaj, da lahko stabilno delujejo. Zanimivo je, da gre ženskim klubom na nek način lažje. Ponudba športnih panog za dekleta je manjša. Odbojka, košarka, individualni športi. Pri deklici z odbojko danes ne moreš udariti mimo: športno, aktivno, sodelovalno,

pridobijo širino, morajo razumeti soigralko, morajo sodelovati. Brez tega ne gre. S takim športom postanejo ljudje boljši.”

Pri fantih je možnosti več. Ob košarki, nogometu, rokometu, hokeju, so še individualni športi, nekaj malega smučarije. “S tem se kvaliteta nekoliko zmanjša. Ne moreš razviti toliko kakovostnih kadrov. Vsem otrokom nudimo priložnost, da se na ta način razvijejo. Otroci, ki imajo dobro izhodišče v genih, lahko v odbojki veliko dosežejo. Množica otrok, ki jih pri tem vzporedno naučimo neke športne discipline, je to dober dosežek. Tudi zame, kot trenerja, ki sem otroka, pešca, vzem iz razreda in ga naučil igrati odbojko. In ko se ti nasmejani otroci zvečer vrnejo v družino, je to pomembno. Malo izkušnje s tekmo je za otroke dobro. Dokler jim pri odbijanju čez mrežo ne povem, da gre od zdaj naprej na izpadanje, dajo od sebe okrog 70 odstotkov. Zdaj se takoj aktivirajo dodatni potenciali in na tak način se otroci bolj motivirajo, angažirajo in imajo tudi boljše rezultate. To tudi meni veliko pomeni.

Od doma imam le nekaj minut peš do “Polančičev, Iliča in Rozmana, Voranca in s kolesom do Besednjaka, Prešerna in Kamnice”. To je dobro zame in otroke, ki dobijo priložnost za odbojko v svoji šoli. Ko sem bil v svetu staršev, je bil eden od kon-

ceptov šole povezava s starši. Ne, da se starši vključujejo v stvari, ki niso za njih, ampak, da se razvijejo dobri medsebojni odnosi. Pozimi sva z Rokom kdaj pred šolo in še malo po ulici očistila sneg. Enkrat sva šolsko dvorišče najprej počistila, potem pa nameroma postavila iz snega zid, češ, naj nekdo zjutraj, ko bo prišel, najprej poišče šolo. Ko sem na začetku včasih očistil vso ulico, so se sosedje spraševali, kdo to dela. Danes mi že malo daljnji sosed reče Pero. Ve, kdo sem.

Pomembno je, da ves čas razmišljaš, kako bi bilo lahko vse še malo boljše. Zato, ker jaz očistim sneg, gospa ni padla. S šolo smo že v času Miše tesno sodelovali. Med počitnicami je imela ključ in je skrbela za kače, jim dala miši, za ne vem katere živali smo lovili škržate. Na tak način se mi zdi, da otroke angažiraš, da niso samo neki mimoidoči, da izkoristiš priložnosti, ki jih okolje ponuja, in s tem sam nekaj povrneš. Trudiva se na primer tudi čim več kupovati na mali tržnici. Zdi se mi, da sva z Mojco pri tem oba kar nekako ‘padla notri’.”

Kolko milijonov stopnic še?

Konično stopnišče je grajeno tako, da v njem kar vidiš dvigalo. Možnost je. Mogoče bo imel naš Italijan kdaj stopnic dovolj.”

KAJ NAM ŠE NI USPELO

Prometne in druge komunalne skrbi krajanov ostajajo

Zaradi dotrajanosti in posledično nevarnosti je že več kot leto dni zaprt prehod čez Šentiljsko cesto v Košake. Pešci so zaščitno zaporo že večkrat odstranili, saj bi si radi kljub prepovedi tako skrajšali pot. Ni nam treba pojasnjevati, kako nevarno je tako ravnanje. Most Krčevina je v solastništvu DARS-a in mestne občine, vendar do res nujno potrebne sanacije, kljub številnim pogovorom s pristojnimi, ne pride. "Bojimo se, da se bo kaj zgodilo, most in stopnišče sta v res slabem stanju," opozarja Aleš Bogovič, predsednik komisije za komunalno in promet v svetu Mestne četrti Ivan Cankar.

V Košakih v ulici V zavoju ob gradnji novega naselja, obstoječe odvajanje kanalskih odplak in meteornih vod žal ostaja v

premajhnih dimenzijah. Zaradi tega zadnji dve leti ob močnejših nalivih voda poplavi dvorišča in hiše pod naseljem. Aleš Bogovič: "Pristojne inšpekcije so neodzivne. V mestni četrti se trudimo rešiti ta res hud problem. Obljubljeno je bilo, da bo občina denar za ureditev potrebne infrastrukture črpala iz evropskih sredstev za klimatske spremembe. Zaenkrat se ni zgodilo še nič, krajanji, ki živijo pod omenjenim naseljem, pa so v strahu ob vsakem deževju."

Na rekonstrukcijo ceste iz Košaškega dola do Zgornjih Košakov 7 čakajo tamkajšnji stanovalci že dobrih 14 let. Cesta je preozka, zelo oster ovinek ne dopušča manevriranja šolskega avtobusa ali drugega večjega vozila, ob srečanju dveh

avtomobilov se mora en umikati, pogosto z vzvratno vožnjo nazaj v hrib. Robovi cestišča so pokošeni morda enkrat v letu, zaraščeno grmovje in drevesa ob cesti pa onemogočajo preglednost cestišča. "Urejenih je sicer 50 metrov cestišča, neurejenih ostaja še 250 metrov od vodovodnega hrama proti vrhu. Obljub je veliko, realizacija pa se prestavlja iz leta v leto. Investicija se je seveda v teh letih temu primerno podražila."

"Veseli pa nas, da se v Košakih, Počehovi in Peklu ureja optično omrežje. Zahvalil bi se gospodu Mitji Klemenčiču iz urada za komunalno, promet in prostor mestne občine, da se avtobusna linija 15 kljub drugačnim načrtom ni spremenila," poudari Aleš Bogovič.

10

POPART CANKAR

Avtor Matej Markovič, vsestranski umetnik, grafični oblikovalec in ilustrator je rojen leta 1988 na Ptujju. Živi in ustvarja v Ljubljani, kjer zaključuje študij na Fakulteti za dizajn, smer vizualnih komunikacij. Je ustvarjalec, ki svojo kreativno energijo sprošča in filtrira skozi različne smernice urbane umetnosti.

Avtor: Branka Bezjak

Fotografija: Arhiv Društva Trafika

TRAFIKA ŽIVI

Nekdanja trafika na začetku Mestnega parka ni več zmeraj zaprta

Ze od julija 2022 je v nekdanji trafiki na začetku Mestnega parka precej živahno, kajti Kulturno društvo za ohranjanje zgodovinskih trafik (Društvo Trafika) v nekdanji trafiki izvaja raznolik kulturni program. Če je bilo v prvem letu (oziroma v sedmih mesecih) "le" sedem dogodkov, jih je bilo lani že 23. Letos do konca novembra pa že več kot toliko, pa letošnjega programa še ni konec! Do 2. novembra je bila na ogled razstava o Franju Stiplovšku z naslovom Mariborske vedute. Pred tem razstava fotografij z naslovom Ftrgana struna. Ob letošnji 40-letnici olimpijskih iger v Sarajevu so predstavili baklo, ki je opravila pot tudi po Mariboru, še pred tem je bila na ogled razstava, kako smo včasih hodili na smučanje na Pohorje - zlasti s kakšno opremo. S posebno razstavo so razkrili, da je Che Guevara povsem zares obiskal Maribor.

V lanskem letu so veliko pozornosti pritegnile projekcije zgodovinskih posnetkov s Pohorja - ko so tam še prirejali akrobatsko in umetnostno drsanje, in posnetki skokov s smučmi v Dravo. Sicer pa Društvo Trafika ohranja predvsem nesnovno dediščino, obuja tudi kičkanje in skakanje gumitvista. Sodelujejo tudi pri Festivalu Lent, Dnevih kulturne dediščine, se povezujejo z več organizacijami, izvajajo tematske sprehode ... Na račun vsega tega so letos zato pridobili status društva v javnem interesu.

Kako pa se je vse skupaj pravzaprav začelo? Po tem ko je Mestna občina Maribor želela prodati trafiko pri Glavnem mostu in so namero preprečile meščanke in meščani, se je postavilo tudi vprašanje, kaj s trafiko ob parku. Tisto ob mostu je nato uspešno prevzel Muzej narodne osvoboditve Maribor (MNOM) in sedaj deluje kot Trafika, muzej za enega. Tudi pri trafiki ob parku so sledili temu principu. Prešla je v upravljanje MNOM, ob tem pa so naredili še korak dlje in se torej dogovorili, da predstavniki lokalne skupnosti, aktivni meščani oziroma omenjeno društvo sooblikujejo program. Medtem je bila notranjost trafike tudi že obnovljena z donatorstvom poslovneža Marka Novaka, na svežo podobo čaka še njena zunanost.

Kakor že pri trafiki na desnem bregu Drave, se je torej tudi pri trafiki, ki je umeščena nasproti sedeža občine, pokazalo, kako pomemben je lahko majhen objekt za skupnost in kako so se nekateri pripravljene prostovoljno angažirati za širše dobro. Predvsem so ti objekti, četudi majhni, povezani s številnimi za ljudi pomembnimi spomini.

Če je trafika pri mostu postala širše znana tudi zaradi Draga Jančarja, ki jo je ovekovečil v romanu Severni sij, in je o njej najti nekaj zgodovinskih dokumentov,

o zidani trafiki pri parku ni veliko ali skoraj nič arhivskih podatkov. Domneva pa se, da je bila zgrajena nekje v istem obdobju kakor ta druga, to je v 20. letih 20. stoletja.

In če se v njej sedaj nič več ne prodaja, pa se vsekakor nadaljuje tradicija srečevališča, stičišča za izmenjavo mnenj, spominov, kakor so bile nekoč na sploh trafike in so nekatere še danes. Tako so nenazadnje že doslej s svojimi predmeti na razstavah sodelovali številni, ne le Mariborčani in Mariborčanke, ampak tudi prebivalci okoliških občin. To je torej v prvi vrsti družaben prostor, kjer se obujajo spomini in obenem nastajajo novi.

Srečnega, pa zdravega!

Spremljajte najave dogodkov na Facebook strani Društvo trafika in na vratih trafike. Ko so v njem dogodki, je prostor odprt za ogled ob torkih in četrtek med 16. in 18. uro, ob sobotah med 10. in 12. uro. Trafikantke in trafikanti, kakor so se poimenovali člani in članice društva, bodo tam 31. decembra ob 12. uri, ko si bodo skupaj z obiskovalci spet zaželeli srečnega pa zdravega! Še pred tem se bo v trafiki odprla še ena nostalgčna razstava. In sicer 19. decembra o tem, kako je in še zmeraj Maribor in okolico obiskuje dedek Mraz.

PIRAMIDA, MUZEJ NA PROSTEM?

Avtor: Jure Legvart priredba članka
Jasmine Cehnar, Večer
Fotografije: Andrej Petelinšek, Večer;
Gregor Salobir

Mestnemu griču Piramida, ki je zadnja leta vedno bolj zaraščen in izgublja značilen videz vinograda nad mestom, se le obetajo boljši časi. Župan Saša Arsenovič pričakuje, da se bo denar za obnovo našel v gospodarstvu.

12

Upravljanje območja griča, na katerem je nekoč Vinag prideloval znameniti Renski rizling, nekateri se spomijamo znamenitega letnika 83, je pred nekaj tedni tudi uradno prevzela Mestna občina Maribor oziroma njeno javno podjetje Mestne nepremičnine, ki so od **Staneta Kocutarja, Jožeta Protnerja** in podjetja družine Protner

prevzele 100-odstotno lastništvo družbe **Vino Piramida**. S tem pa tudi pravico do obdelovanja zemljišč, ki jih je imelo omenjeno podjetje v najemu od sklada kmetijskih zemljišč.

Spomnimo, avgusta je Večer znova poročal o nesprejemljivem stanju na mestni veduti in o tem, da se takrat še zadruški Vino Piramida konec tega leta izteče najemna pogodba. Z

občine so takrat odgovorili, da jih vinogradi na Piramidi ne zanimajo, mesec dni kasneje pa so si premislili in sporočili, da si župan **Saša Arsenovič** prizadeva "najti rešitev, da bi bilo to območje mestu in meščanom ponovno v ponos".

*Vinograd bo skrčen,
zasajena pa drevesa, rože ...*

"Glede na to, da smo tako pomembna vinorodna regija, da je Piramida veduta mesta in da je vinograd tu že tisoč let, čutim veliko odgovornost do zgodovine. Želim, da Piramido končno uredimo na način, da bo v navdih vinogradnikom in drugim," je pojasnil župan. Ambicije so velike. Kot je dejal, bi radi mestni reprezentativni grič preuredili v neke vrste muzej na prostem. Vinograd bi zasadili na novo (obstoječi je uničen), vendar v manjšem obsegu, na enem delu s sortama žametna črnina in modri pinot, s katerima bi pridelovali dobro penino, na drugem pa z laškim rizlingom.

"Piramido bi radi bolj povezali z Mestnim parkom in ji dodali razne vinogradniške vsebine, na njej zasadili stare sorte različnih sadnih in drugih dreves, medonosne rastline, rože ... Načrtujemo tudi ureditev poti, med drugim pot po zadnji strani, da bo na to veduto mogoče priti z vozilom, s čimer bo dostopna za starejše ali gibalno ovirane," nam je razkril Arsenovič.

Obnavljali bi z donatorskimi sredstvi

Po njegovih besedah usklajevanja z različnimi deležniki, kot sta zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine, že potekajo, treba bo premagati še določene izzive, zlasti lastniške. Kot je znano, je vrh Piramide, kjer so tudi ostaline gradu, v državni lasti, občina pa si že dlje časa prizadeva za prenos zemljišča, a to pred spremembo določenih zakonskih določil še ni mogoče.

"S to zgodbo bi rad navdušil gospodarstvo in fizične osebe, da zberemo kapital, ki ga potrebujemo, kot skupnost," je župan razlagal, da želijo projekt izpeljati brez obremenjevanja občinskega proračuna. Računa, da bodo združili poslovni interes in svoj prispevek z mislijo na skupno dobro mesta vinogradniki, gostinci, hotelirji in drugi. Od urejene Piramide bomo pridobili vsi, donatorstvo pa bo primerno obeleženo. "Ko bomo zasadili nov vinograd, bomo čakali tri leta, da bomo prišli do prvega vina, ki bo potem moralo biti del celotne turistične ponudbe. Upam, da bodo gostinci to razumeli kot priložnost in da bomo vključili vse mariborske pridelovalce vrhunskih vin, ki bodo lahko pri svojih blagovnih

znamkah Piramido uporabljali kot cobranding," je še dejal župan.

Trgatev bodo izvajali tisti, ki to znajo

"Vizija je torej dokaj jasna, odgovornost za trte in potencialno druge vsebine na Piramidi je preko Javnega holdinga Maribor končno prevzelo mesto," pravi Ranko Šmigoc, direktor javnega holdinga in doda, da je model upravljanja še v oblikovanju. "Lahko pa povem, da je družba Vino Piramida v postopku pripojitve k Mestnim nepremičninam in ne bo samostojni pravni subjekt. Verjetno bodo Mestne nepremičnine zaposlile nekoga, ki bo urejal Piramido, trgatev in najem strojev pa bomo zaupali izkušenim vinogradnikom. Ne bomo šli v velike investicije," je glede tega povedal župan. Če bo zgodba uspešna, je napovedal ustanovitev podjetja Mestni vinogradi Maribor, ki bi pod svoje okrilje vzelo še druga zemljišča z opuščeni nasadi, denimo na Mestnem hribu in Kalvariji. "Želim, da bi bila celotna veduta gričev nad mestom dolgoročno bila spet takšna, kot v najboljših časih," je optimističen župan.

ŠOBIVANJE ŠTUDENTOV IN STAREJŠIH

Avtor: Jure Legvart
Fotografija:
acht.johanniter.de

Medgeneracijska pomoč in sožitje nekoliko drugače

Stanovanjski koncept Stanovanje za pomoč je lahko v času pomanjkanja stanovanj, naraščajočih cen najemnin ter osamljenosti in izoliranosti v starosti dobra zamisel - za obe strani.

V hitro spreminjajoči se družbi, v kateri so socialne vezi vse pomembnejše, je koncept "stanovanja za pomoč" v več državah EU že priljubljena in inovativna stanovanjska možnost. Starejšim in mladim odraslim ponuja medgeneracijski model, možnost skupnega življenja in ima številne prednosti. Stanovanje postane cenovno dostopnejše za študente in mlade strokovnjake zlasti v mestnih, kjer so najemnine visoke. Z delitvijo bivalnega prostora s starejšim sstanovalcem lahko oboji močno znižajo svoje življenjske stroške.

Bolje se izkoristi tudi obstoječi bivalni prostor. Zlasti kadar starejši ljudje živijo v lastni hiši ali velikem mestnem stanovanju, ki je bila zgrajena za družino, je bivalni prostor pogosto prevelik za eno osebo. Če v stanovanje

sprejmejo druge osebe, kot so mladi strokovnjaki in študenti, se zmanjša pritisk na stanovanjski trg in ni treba pozidati mesta z novogradnjami, kar ohranja okolje.

Prisotnost mlajšega sstanovalca zagotavlja starejšim pomoč pri vsakodnevnih opravilih, kot so nakupovanje, pri gospodinjskih delih ali vrtnarjenju. Tako lahko dlje časa živijo v svojem domu in ohranijo samostojnost, kar je pogosto velika želja starejših ljudi.

Starejši in mladi na ta način skupaj naredijo nekaj pomembnega za družbo. Starejši lahko posredujejo svoje življenjske izkušnje in pozitivno prispevajo k razvoju mladih odraslih. Hkrati lahko mladi prebivalci vlagajo svoj čas in energijo v pomoč starejšim in izboljšujejo kakovost njihovega življenja. Ta vzajemni prispevek krepi družbeno tkivo ter spodbuja razumevanje in solidarnost med generacijami.

Seveda je treba vnaprej razjasniti nekatere pomembne vidike in zahteve.

1. Vzajemna pričakovanja: *obe strani morata premisliti, kakšno pomoč pričakujeta in koliko časa je treba nameniti zanjo. Dogovori morajo biti jasni, da bi se izognili nesporazumom in razočaranju.*

2. Osebni interesi in življenjski slogi: *skupni interesi in strpen odnos pripomorejo k temu, da se vsi dobro razumejo in spoštujejo drug drugega.*

3. Zasebnost in prostor: *določiti je treba svoja pričakovanja glede zasebnosti in osebnega prostora, da ima vsak dovolj možnosti za umik in da se počuti udobno.*

4. Pogodbeni dogovori: *priporočljivo je pripraviti pisno pogodbo, v kateri so določeni dogovori in obveznosti obeh strani.*

5. Zavarovanje in odgovornost: *pomembno je pojasniti, kako je urejena odgovornost v primeru morebitne škode ali nesreče in katera zavarovanja bo morda treba skleniti.*

Če bi radi izvedeli več o različnih modelih sobivanja starejših, nam prosim sporočite svoj elektronski naslov.

KAKO BI LAHKO BOLJE GRADILI IN STANOVALI

Avtor: Drago Cerjan, u.d.i.a.

Fotografije: Fritz Matzinger;

Jure Legvart

Ljudje smo so socialna bitja. Za zdravo in uspešno življenje potrebujemo komunikacijo in druženje z drugimi ljudmi. Le v skupnosti se lahko človek razvije v zdravega in zadovoljnega človeka. Vse, kar posameznik počne, je usmerjeno k temu, da ne bi bil sam. V preteklosti so po vsem svetu obstajale različne oblike skupnostnega bivanja. Na Slovenskem je bila značilna oblika pozidave tista okoli vaškega trga ali placa. Tudi v mestih so bili trgi prostor, v katerem so ljudje prišli skupaj. Življenje v mestnih blokkih in naseljih je drugačno. V ospredju medčloveške komunikacije ni več skupnost, temveč posameznik. Ta mora biti ekonomsko uspešen, saj si lahko le tako privoščijo izlete iz mesta v širni svet, v katerem išče zadovoljitev svoje potrebe po izkazovanju svojega uspeha v skupnosti enakih, ali pa je tako premožen, da si lahko kupi svojo hiško na obrobju mesta.

V preteklih desetletjih so starši otroke ob vsakem prostem dnevu, ob vseh praznikih in počitnicah takoj

odpeljali v skupnost na vas, k babicam in dedkom, k tetam, bratrancem in prijateljem, v gozd, na bazen, na trate bližnjega pobočja, po borovnice in po mleko h kmetu. Zdaj babic in dedkov na vasi več ni. Domače vasi ostajajo prazne. Vedno več ljudi pa samih. V družinah generacije več ne živijo skupaj. Starši so z otrokom povsem sami, kar je samo po sebi nenaravno in povsem v nasprotju s pregovorom, ki pravi, da je za vzgojo enega otroka potrebna cela vas.

Ni čudno, da nastaja vedno več naselij individualnih hiš in dvojčkov ter manjših blokov na obrobju mesta. Te hiše imajo zanimivo značilnost, ki naj bi novim lastnikom zagotavljala občutek individualnosti. Prva je navidezna gospodarnost gradnje, saj se skupaj, po fazah, gradijo deli naselja. Druga značilnost je navidezna možnost izbire in individualnost pri oblikovanju. Nobena hiša ni povsem enaka drugi. Skoraj vsaka nova enodružinska hiša ima danes enega ali dva »car porta«, bazen, svoje igrišče za otroke, ali pa ga nima. Sicer bi

ga rada imela, pa si ga ne more privoščiti. In malo svojega vrta ter seveda ograjo, pregrado iz žive meje. Da se ohrani individualnost ter mir pred sosedi, njihovimi pogledi in glasovi. Tako nastajajo majhne ograjene oaze, v katerih ljudje ostajajo sami. Kje je tu trg, plac, na katerem bi prišli skupaj? Kje so prostori, ki staršem omogočajo boljše pogoje za kakovostno starševstvo? Kje so javni prostori za igro in druženje, na katerih pridejo otroci in odrasli skupaj, ob lepem vremenu in ob dežju ali v mrazu? Teh prostorov ni ... Da o gradnji in življenju v vedno več novih blokovskih naseljih sploh ne govorimo.

Prvi projekt skupnostne gradnje v Mariboru

Pred štirimi leti smo v Mariboru že pripravili projekt skupnostne gradnje in bivanja. Morda nam ga uspe realizirati prav v naši mestni četrti. Predstavljajte si: v skupni hiši je 20 stanovanjskih enot, dvoetažnih hiš, ki so povezane med seboj v obliki kolobarja.

V sredini imajo »plac«, atrij, iz katerega je vhod v vsako posamezno hišo. Vsaka hiša je samostojna, ima svoj vrt, notranjo razporeditev in infrastrukturo. Vsak individualni del hiše je velik 82 m², z dodatnimi 80 m² skupnih funkcionalnih prostorov, ki jih uporabljajo, ko jih potrebuješ. Vsaki hiši pripada naravna klet oz. shramba ter parkirni prostor v garaži. Pred hišami je prostor za parkiranje obiskovalcev. Skupni atrij ima stekleno pomično streho je namenjen druženju, igranju, družabnim in skupnim dogodkom. Na južni sredini je bazen, ki je poleti odprt, pozimi zaprt s stekleno steno, ki atrij vizualno poveže z zeleno sobo, naravo. Med prostori za skupno ali individualno uporabo so savna, prostor za rekreacijo ter manjša stanovanjska enota za občasne goste. Individualni vrtovi so odprti v skupen sadni gozd. Naravno okolje hiš deluje po načelih permakulture, za kar se stanovalci usposobijo. Kdor želi ima lahko svoj permakulturni vrt.

16

Stavba je zgrajena v celoti iz naravnih materialov z najnižjim možnim sivim in črnim ogljičnim odtisom. Stavba je nad betonskimi temelji in kletjo lesena, v kombinaciji s slamo in ometi iz gline. Je energetsko pozitivna, na strehi je postavljena sončna elektrarna.

Življenje v skupnosti

Oblikovanje bodoče sobivalne skupnosti je moderiran proces, poteka v več fazah. Po prvi predstavitvi si zainteresirani na 2 do 3 ekskurzijah ogledajo nekaj obstoječih skupnosti v bližnji Avstriji, kjer le te obstajajo že nekaj desetletij. Tam se bodo srečali z ljudmi, ki v njih živijo ter iz prve roke dobili odgovore na vprašanja, povezana z razumevanjem drugačnega načina življenja, ki si ga večina ljudi ne more kar tako predstavljati.

Če bi želeli izvedeti več o različnih oblikah skupnostne gradnje in skupnostnega bivanja, nam prosimo, pustite vaš elektronski naslov.

ZELENA JAPKA NA MALI TRŽNICI PRIMER DOBRE PRAKSE

Avtor: Iris Magajna

Fotografija: Arhiv Zelene japke

Trgovina Zelena japka je prva zero waste trgovina na Štajerskem in edina kot socialno podjetje za zmanjševanja odpadkov gospodinjstva. Vrednost trgovine za lokalno in nacionalno skupnost so prepoznali tudi v mednarodnih projektih kot je Food4Ce in objavili na njihovi spletni strani. Zelo smo ponosni, da so nas prepoznali za enega od glavnih akterjev kratke oskrbovalne verige in ohranjanja ter povečanja samooskrbe z lokalno hrano.

Mir, zdrava hrana in manj odpadkov

Glavni poudarek trgovine Zelena japka je mirno nakupovanje kvalitetne ekološke hrane ter naravnih čistilnih in kozmetičnih sredstev na rinfuzo ali v embalaži za večkratno uporabo. Za to lahko v trgovini nakupujete s svojo embalažo ali pa uporabite povratno, ki je v Zelenu japki letno operemo in steriliziramo 40.000 kosov.

Trgovina pa je samo ena od dejavnosti Društva Pupillam, socialnega podjetja, saj upravljamo še kotichek ponovne uporabe na Mali tržnici v Maribor. Letos smo uspešno zaključili projekt »Uporabne stvari ne sodijo v smeti«, ki ga je sofinancirala Mestna občina Maribor. V kotichek lahko občani prinesejo čiste in delujoče predmete. Mesečno se zbere več kot tona oblačil in obutve, knjig, igrač, posode in

drugih predmetov pa vsaj za 3 m³. Stvari se izmenjajo na izmenjevalnicah Društva Aktiviraj se ali zbirajo v posebne namene.

Občani so si zaželi miren kotichek za branje in igranje, zato smo postavili pravo Malo mesto s hiškami in gradom. V koticčku bodo pravljичne urice, delavnice in druge aktivnosti, ki jih bomo izvajali skupaj z VGC+ Srce Štajerske in drugimi organizacijami.

Urnik aktivnosti lahko spremljate na FB Pupillam in Zelena japka, ter na strani www.zelena-japka.si.

V sodelovanju s projektom Večgeneracijskega centra VGC+Srce Štajerske, pripravlja društvo v decembru številne dogodke, delavnice in pokušine v Malem mestu na Mali tržnici na Dominkuševi ulici.

VGC + Srce Štajerske

Namen projekta je izvajanje raznolikih preventivnih programov, ki omogočajo pridobivanje novih znanj, veščin in informacij za opolnomočenje ranljivih ciljnih skupin. Programi so skrbno prilagojeni prepoznanim potrebam, izzivom in zmožnostim teh skupin v lokalnem okolju. S tem projekt spodbuja socialno vključenost in preprečuje socialno izključenost teh skupin, hkrati pa omogoča njihovo aktivno vključevanje v lokalno skupnost.

Srce ŠTAJERSKE
VEČGENERACIJSKI CENTER+

ZDRAVA ZABAVA ZA OTROKE

Avtor: Miha Lovše

Fotografija: Pexels - Lukas

Osnovne šole so odločilen gradnik skupnosti prebivalcev in prebivalcev, ki živijo na geografsko določenem omejenem prostoru mesta. Tega se zavedamo tudi v osnovni celici demokratične ureditve, t.i. mestnih četrtih, v katerih se trudimo delati na tem, da bi bilo življenje otrok in s tem nas vseh čim boljše.

Nekateri otroci se v kritičnih letih odraščanja zaradi različnih razlogov premalo gibljejo. Ne skrbijo nas otroci, ki so aktivno vključeni v šport in treninge. Poskrbeli bi radi za otroke, ki živijo v družinskih okoljih, ki za šport in telesno vadbo niso spodbudna ali pa si gibanja ne morejo privoščiti zaradi pomanjkanja denarja. Tega ne moremo kar sprejeti z običajnim "tu se ne da nič narediti". Zato bi vas radi, drage sokrajanke in sokrajani povabili, da se nam pridružite v smislu Kennedyjeve ideje: "Ne sprašuj, kaj lahko tvoja država stori zate - vprašaj, kaj lahko ti storiš za svojo državo," s katerimi je želel ob začetku svojega predsedovanja otroke in odrasle navdušiti za pomen državljskega javnega (so)delovanja.

Že letos smo za generacijo deset do petnajstletnikov pripravili dogodek ZDRAVO NA ZABAVO - Z

genialnim varnim programom za vse otroke, ki bi bil 13. aprila od 10. ure do 11.30 v veliki telovadnici OŠ Franca Rozmana Staneta. Vendar nam v prvem poskusu ni uspelo. Bi pa ga radi izvedli naslednje leto. Točen datum bomo objavili mesec dni pred dogodkom.

Namen dogodka je otrokom, staršem in vsem zainteresiranim predstaviti Genialni varni gibalni program (<https://www.gsmp.si>), ki na inovativen način spodbuja dopolnilni vsestranski gibalni in kognitivni razvoj otrok in mladine, saj učinkovito podpira razvoj predelov možganov, ki so pomembni za ohranjanje pozornosti, sprejemanje odločitev, akademske veščine, gibalni razvoj.

Strokovno in organizacijsko nam pri organizaciji pomaga SZTKO - Slovenska zveza za javno zdravje, okolje in tobačno kontrolo, ki je nosilec projekta Zmanjševanje rabe tobaka, s tobakom povezanih izdelkov in alkohola med prebivalci RS s sloganom Zdravo na zabavo, ki se izvaja s finančno pomočjo Ministrstva za zdravje RS.

Ob dogodku bi se radi z vami pogovarjali o tem, kako bi lahko v mestni četrti zagotovili občasno brezplačno gibalno vadbo vsem otrokom.

Če ste nas na pripravljeni podpreti pri pripravi in izvedbi dogodka, se lahko prijavite in dodali vas bomo na seznam prejemnikov elektronske pošte.

**1. skupnostni dogodek
mestne četrti Ivan Cankar
namenjen najmlajšim**

april / maj 2025

**GENIALNO GIBANJE
za otroke od 10-15 let**

**telovadnica OŠ
Franca Rozmana Staneta**

**predstavitev GSMP - Genialni varni gibalni program
izvajalec Samo Masleša**

**v sodelovanju s projektom "Zdravo na zabavo", Zveze SZOTK ter OŠ Franca
Rozmana Staneta in OŠ Bratov Polančičev**

Za udeležene osnovnošolske otroke je udeležba brezplačna.

Največ 35 udeležencev!

**Občanke in občani MČ Ivan Cankar, pridružite se nam!
Razmišljamo skupaj o tem, kako bi vsem otrokom omogočili
brezplačno gibalno vadbo.**

19

Mestna občina Maribor
Univerzitetno mesto

Svet Mestne četrti Ivan Cankar: Jure Legvart,
Boris Rožman, Dejan Stanko, Iris Postružnik,
Matjaž Mak, Saša Kovačev, Tjaša Blanuša,
Jožef Jevšenak, Aleš Bogovič, Mirjam Kukovec-
Štamberger, Miha Lovše, Uroš Prikl

